

20 329

Administratiefrechtelijke afdoening van inbreuken op bepaalde verkeersvoorschriften (Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften)

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR JUSTITIE¹

Vastgesteld 11 april 1989

Het voorbereidend onderzoek gaf aanleiding tot het formuleren van de volgende opmerkingen en vragen.

De leden van de fractie van de **V.V.D.** begroetten de algemene strekking en inhoud van het wetsvoorstel. Zij achtten dit een belangrijke verbetering van de afdoening van eenvoudige verkeersovertredingen, welke de handhaving en daarmee de geloofwaardigheid van de betreffende verkeersvoorschriften zal verbeteren.

Deze leden betwijfelden overigens of de nieuwe regeling veel vrijkomende tijd bij de politie ten gevolge zal hebben (wèl bij het parket en misschien bij de kantonrechter). De eventueel bij de politie vrijkomende tijd zal, anders dan bij de behandeling in de Tweede Kamer wel ter sprake is gekomen, in de eerste plaats moeten worden besteed aan een meer intensieve opsporing van overtredingen van de betrokken verkeersvoorschriften.

Bij de uitwerking van de regels voor het beroep rezen bij de hier aan het woord zijnde leden verschillende vragen. De regeling dat dit beroep de kantonrechters en de Hoge Raad tot administratieve rechters maakt, vonden zij wat overtrokken en ook onnodig aandoen. Het voornaamste praktische gevolg, het niet opnemen van de beslissingen in de strafrechtelijke documentatie, kan toch ook door een eenvoudige bepaling in die zin worden bereikt (het gebeurt in de huidige praktijk ook al, met name ten aanzien van geringe snelheidsovertredingen). Bij het beroep bij de kantonrechter zal toch waarschijnlijk een groot deel van de huidige bepalingen van het Wetboek van Strafvordering bij analogie worden toegepast. Waarom dit wetboek niet gewoon toepasselijk gehouden, met enkele specifieke bepalingen voor de onderhavige materie? De wat gekunsteld aandoende nieuwe terminologie («handelingen in strijd met» in plaats van «overtredingen», «sancties» in plaats van «boetes») zou dan ook vermeden kunnen worden.

Deze leden merkten over het cassatieberoep op, dat nu voor het instellen daarvan geen tussenkomst van een advocaat vereist is, te verwachten is dat veel beroepen zullen worden ingesteld om de eenvoudige reden dat men het met de beslissing van de kantonrechter

¹ Samenstelling:

Wagemakers (CDA) voorzitter, Glasz (CDA), Fleers (CDA), Mastik-Sonneveldt (PvdA), Mw. J. H. B. v.d. Meer (PvdA), Van Veldhuizen (PvdA), Heijne Makkreel (VVD), Talsma (VVD), Glastra van Loon (D66), Barendregt (SGP), De Gaay Fortman (PPR), Vogt (PSP), Schuurman (RPF), Mw. Bolding (CPN), Van der Jagt (GPV).

niet eens is. Opmerkelijk is voorts dat niet is vermeld welk criterium de Hoge Raad zal dienen te hanteren. Het zal toch niet de bedoeling zijn dat deze ook de feitelijke beslissingen gaat toetsen?

Deze leden vroegen zich af of gezien de eenvoudige aard van de betrokken zaken de mogelijkheid van cassatie wel nodig is. Daarbij komt voorts ook de praktische kant hiervan: de reeds aanmerkelijke overbelasting van de Hoge Raad. Deze leden waren voorshands van mening dat het beroep in cassatie kan worden gemist, en dat kan worden volstaan met de mogelijkheid van cassatie in het belang der wet.

Gaarne zouden deze leden op bovenstaande punten en vragen het commentaar van de bewindsman vernemen.

De leden van de fractie van **D66** vroegen of de risico-aansprakelijkheid van artikel 8 van het onderhavige wetsvoorstel wel een gewenste inbreuk is op de gewone regelingen in het strafrecht.

De voorzitter van de commissie,
Wagemakers

De griffier van de commissie,
Dijkstra-Liesveld